

[Holdgaard.]

fra Kommunerne over paa Staten, der sker, hvis Lovforslaget bliver gennemført, hilser vi ligeledes med Glæde, det er, som alle i dette Ting vil vide, i Overensstemmelse med de Betragtninger, vi før har gjort gældende.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at Lovforslaget var dømt til at strande, naar de 26 Millioner, der skal til, ikke er til Stede og ikke skaffes til Veje — det vil jo koste 26 Mill. Kr., hvis man skulde have det ordnet paa een Gang, og hvis man ikke havde Overgangsbestemmelsen med de 10 Aar og Bestemmelsen om Statens Tilskud til Kommunerne paa 1½ Million Kr. aarlig. Man maa forstaa det ærede Medlem saaledes, at han ønsker, der samtidig skal stilles Forslag om Tilvejebringelse af Penge til dette Formaal. I den Henseende skal det ærede Medlem ikke møde nogen som helst Uvillie hos mit Parti, vi er villige til at gennemføre et Lovforslag saaledes, at dette Princip gennemføres saa hurtigt som muligt, og jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen ikke vilde blive den vanskeligste at komme overens med. Der er jo allerede i Folketinget stillet Forslag om at ophæve den Nedsættelse af Formueskatten, som det ærede Medlem i sin Tid sammen med os stemte imod. Skulde det Beløb, som derved indkommer, ikke være tilstrækkeligt, naar Finansministeren faar Stillingen gjort op, kunde vi maaske tage lidt mere der.

I øvrigt udtalte det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen gentagne Gange, at Lovforslagets Bestemmelser var en smuk Oprensning for Venstre. Til Trods for at der, som jeg har sagt, var nogen Uklarhed i det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Fremstilling, vil jeg derfor alligevel tro, at Venstre, hvis det er det fornuftige Parti, det selv siger, det er, vil tage imod en saadan smuk Oprensning, det er jo ikke hver Dag, der tilbydes en en smuk Oprensning af Modstanderne, og jeg haaber, at i alt Fald Venstre vil gaa ind i en saglig Forhandling om det vigtige Spørgsmaal, her foreligger.

Ogsaa den paatænkte Refusionsordning hilser vi med Glæde, fordi den, saa vidt vi skønner, gaar ud paa, at de daarligst stillede Kommuner bliver lettet for de byrdefulde Udgifter, de hidtil har haft, hvorimod de velstillede kommer til at yde større Bidrag end hidtil. Det er kun, hvad Ret og Retfærdighed kræver. Selvfølgelig kan det ordnes paa flere forskellige Maader. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var

inde paa den Tankegang, der ogsaa finder Udtryk i Lovforslaget, at man lægger flere af Udgifterne over paa Staten; det er jo noget, vi Gang paa Gang har stillet Forslag om her i Salen; thi derved ophæver man noget af den Uretfærdighed, der er til Stede ved den nuværende Refusionsordning.

I Slutningen af sin Tale oplyste den højtærede Socialminister Tinget om, hvilke forøgede Udgifter Lovforslaget vilde medføre; han nævnte Tallet ca. 13 Mill. Kr. og spurgte, om det var for meget. Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne svare, at det er ikke for meget, naar der tages Hensyn til de Fremskridt, det foreliggende Lovforslag byder: Folkeforsikringsprincippet udbygges, og de Kaar, der bydes de forsikrede, forbedres i væsentlig Grad, hvad der jo betyder en Aflastning af Hjælpekasserne og Fattigvæsenet. Og det er atter efter min Mening en vældig Fordel, samfundsmæssigt set, at hele vor forældede Refusionsordning bliver forenklet, saaledes at Udgifterne bliver flyttet fra de fattigste, de daarligst stillede Kommuner til de velhavende, og derved at Staten i højere Grad kommer til at udrede de forøgede Udgifter. Derfor vil jeg gerne ud fra de Betragtninger gentage: Nej, det er efter min Mening ikke for meget at ofre dette forøgede Beløb, der her foreslaas, og derfor kan jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Forslaget. Selvfølgelig er vi villige til i et Udvalg at forhandle om Enkelthederne i Forslaget, men jeg vil gerne her paa mit Partis Vegne udtale Haabet om, at det maa lykkes den højtærede Minister at faa realiseret denne storslaaede og haardt tiltrængte Plan om en Forenkling og Revision af hele vor Forsørgelses- og Sociallovgivning.

Geert-Jørgensen: Jeg vil begynde med at sige, at der er i Grunden ingen, jeg hellere vilde være enig med end den højtærede Socialminister. Der er ingen af dem, der har givet sig af med sociale Spørgsmaal, for hvem jeg har mere Respekt og mere Agtelse end netop for ham. Jeg har fulgt hans sociale Forfatterskab gennem en Aarrække — ligesom jeg har læst meget anden social Litteratur —, og hver Gang jeg har været i Selskab med den højtærede Socialminister som Forfatter, har jeg følt, at jeg var i godt Selskab. Jeg forstaa derfor, naar han beklager sig over, at hans Hovedværk, „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, er meget rost, men kun lidt læst, for denne Bog fortjener i Virkeligheden at læses af mange og ikke mindst af Socialpolitikere, og jeg vil gerne, hvis det kan trøste den højtærede Social-